

யூதாவின் இராஜாவாகிய தாவீது

DAVID, KING OF JUDAH

2 சாமுயேல் 2:1-11

“கர்த்தர் இராஜரிகம்பண்ணுகிறார்; பூமி பூரிப்பாகி, திரளான தீவுகள் மகிழக்கடவது.”

- சங்கீதம் 97:1

தாவீது, உயரிய மற்றும் பலதரப்பட்ட சபாவ திறமைகளை உடைய மனுஷனாவார்; வெற்றிகரமான அரசியல் வல்லுனரின், போர்வீரனின், பாடகனின், கவிஞனின் அபூர்வமான திறமைகளுடைய கலவையான ஒரு மனுஷன் ஆவார். இவரது பிரதான பண்புகள், இவரது பெருந்தன்மையிலும், தயாளத்திலும்/பரிவிலும், தாழ்மையிலும், இரக்கத்திலும், உற்சாகத்திலும், துணிவிலும் அடங்குகின்றது. இவர் தேவனிடத்தில் பயபக்தியாய்க் காணப்பட்டார்; இவரது இளமைப்பருவம் முதற்கொண்டு, இவர் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களிலும், வழிநடத்துதல்களிலும் முழுமையான விசுவாசம் கொண்டதாகத் தெரிகின்றது. எனினும் தாவீது ஒரு முன்மாதிரியான பரிசுத்தவான் அல்ல; நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்திய அருமையான மற்றும் உயர்வான பண்புகளுக்கு முற்றிலும் எதிர்மாறான சில விநோதமான ஒழுங்கின்மைகளும், இவரது குணங்களில் ஓங்கி நின்றதை நாம் காணலாம். எனினும் இவைகளை இவர் உணர்ந்த அளவிற்கேற்ப, மிக உண்மையாய் மனம் வருந்தினார்; இன்னுமாக மனம் வருந்துதலுக்கு இவரை வழிநடத்தின தாழ்மையினையும் நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது; மேலும் சுதந்தரித்துக்கொண்ட சீர்கேடுகளினால் கஷ்டப்படும் விழுந்துபோன பெலவீனமான பின்னடியார்கள் அனைவரும், தாழ்மையோடு தங்கள் குறைபாடுகளை ஒப்புக்கொண்டு, தேவனுடைய உருக்கமான இரக்கங்களைத் தாங்கள் சார்ந்திருக்கின்றதைத் தேவன் எப்படி இரக்கத்தோடும், அன்போடும் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்கின்றாரோ, அந்தக் கண்ணோட்டத்திலேயே நாமும் தாவீதின் விஷயத்தினைக் கருத்தில்கொள்கின்றோம். இவர் வாலிபனாக இருக்கையில், இவரைத் தேவன் இஸ்ரவேலின் இராஜாவாக அபிஷேகம்பண்ண இருந்தபோது, இவரைக்குறித்து: “கர்த்தர் தம்முடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற ஒரு மனுஷனைத் தேடினார்” என்று கூறப்பட்டுள்ளது (1 சாமுயேல் 13:14). இவர் பின்னாட்களில் தவறுகள் செய்திருந்த போதிலும், இவரது ஆழ்ந்த மனவருந்துதலின் காரணமான கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கும்போது, இவரது பின்னாட்களிலும் “இவர் கர்த்தருடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற மனுஷன்” என்று அநேகக்காரியங்களில் சொல்லப்பட முடிந்தவராகவே காணப்பட்டார். இந்த வசனத்தின் வார்த்தைகளானது, [R1996 : page 143] இவர் வாலிபனாக அல்லது புருஷனாக இருந்தபோது, இவரிடம் பூரணம் காணப்பட்டது என்பதற்கான சாட்சியமாகக் கருதப்படக்கூடாது, அதற்குப் பதிலாகத் தேவன் இவரை நியமித்துள்ள ஸ்தானத்திற்குரிய இவரது தகுதியை சுட்டிக்காட்டுவதாக அவ்வார்த்தைகளானது கருதப்பட வேண்டும்; அந்த ஸ்தானமானது மிகுந்த கனத்திற்கும், நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரமான ஒன்றாகக் காணப்படுவதினால், அந்த ஸ்தானத்திற்குத் தகுதியானவர் என்ற தேவனுடைய தெரிந்துகொள்ளுதலானது, இவரிடத்தில், அதிலும் விசேஷமாக இவரது தெரிந்து கொள்ளுதலின்போது, உயர்ந்த குணங்களும், ஆற்றலும் இருந்துள்ளதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது. இதுபோலவே சவுல் அபிஷேகம் பண்ணப்படும்போதும்,

அவர் விஷயத்திலும் காணப்பட்டது; இவரைக்குறித்துத் தீர்க்கத்தரிசியாகிய சாமுயேல்: “கர்த்தர் தெரிந்துகொண்டவனைப் பாருங்கள், சமஸ்த ஜனங்களுக்குள்ளும் அவனுக்குச் சமமானவன் இல்லை என்றார்.” (1 சாமுயேல் 10:24)

தாவீதின் ஆரம்பகால வாழ்க்கையினுடைய விசேஷித்த அனுபவங்களானது, இஸ்ரவேலின் இராஜாவாக இவர் செய்யவிருந்த வாழ்நாள் முழுவதுமான பணிக்கு இவரை ஆயத்தப்படுத்துவதில் பெரும் பங்குவகித்ததாய் இருந்தது. சிறுமேய்ப்பனாக இருந்தபோது, தாவீது சிங்கத்துடனும், கரடியுடனும் எதிர்த்த சம்பவமும், இராட்சதன் கோலியாத்துடன் பண்ணிய சண்டையும், சவுலோடு அரண்மனையில் இருந்தபோது ஏற்பட்ட அனுபவங்களும், யோனத்தானோடும், மற்றவர்களோடும் இவருக்குக் கிடைத்த நட்பும், பழக்கமும், சவுலுக்கு இவர் தப்பி ஓடுவதுமாகிய சம்பவங்கள் அனைத்தும், சவுலுடைய மரணத்துக்குப்பின் இவர் பொறுப்பேற்க வேண்டிய ஸ்தானத்திற்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவரென இவர் முதிர்ச்சியடைவதற்கும், ஆயத்தமாகுவதற்கும் பங்காற்றின. அனுபவம் எனும் இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் இவர் திடமனம், துணிவு, தேவனைச் சார்ந்திருத்தல் பற்றின விலையேறப்பெற்ற பாடங்களைக் கற்றுக்கொண்டார்; இன்னுமாக அசாதாரணமான பிரச்சனைகளின்போதும், கடுமையான சோதனைகள் மற்றும் பரீட்சைகளின்போதும், எப்படி ஞானமாய் நடந்துகொள்வது என்பதற்கடுத்த பாடங்களையும் கற்றுக்கொண்டார். அரண்மனை வாழ்க்கையினுடைய சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளையும் அறிந்துகொண்டார்; பின்னர் தேசத்திலிருந்து துரத்தப்பட்ட/நாடோடியாகக் காணப்பட்ட ஏழு வருட கால அனுபவங்களின்போது, மற்ற ஜாதிகள் மத்தியில் காணப்பட்டபோது, அவர்களைக் குறித்தும் அறிந்துகொண்டார்; இவைகள் பின்னாட்களில் இவர்களை எப்படிக்கையாளுவது என்பது தொடர்புடைய விஷயத்திற்குச் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி இவருக்குப் பெரும் உதவியாய் இருந்தது. இவர் நாடோடியாகக் காணப்படும்போது, அதிருப்தி அடைந்திருந்த ஜனங்கள் இவரோடு கூடிக்கொண்டார்கள்; இவர்களில் பெரும்பாலானோர் சவுலினுடைய ஓடுக்குதலினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாய் இருந்தனர். ஜனங்கள் மத்தியில் முதன்மையானவர்களாகக் காணப்பட்டவர்களில் அநேகர் இக்கூட்டத்தில் காணப்பட்டனர்; இவர்கள் பின்னாட்களில் இவரைச் சேவித்தார்கள்.

இப்படியாகத் தேவன் தம்முடைய ஊழியக்காரனைத் தெரிந்துகொண்டது மாத்திரமல்லாமல், தாவீது அழைக்கப்பட்ட கடமைகளுக்கடுத்த காரியங்களில், இவரைத் தேவன் பயிற்றுவிக்கவும் செய்தார். தாவீதின் விஷயத்திலுள்ள இந்த ஏற்பாடானது, பொதுவாய் நிலவும் தேவனுடைய ஏற்பாடுகளை நம்முடைய நினைவிற்குக்கொண்டு வருகின்றது; அதாவது தேவன் எப்படி ஞானமாய்க் காரியங்களை அருமையாக நடப்பித்து, எல்லாவற்றையும் வழிநடத்தி தம்முடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுகின்றார் என்பதை நமக்கு நினைப்பூட்டுகின்றது. பெரும்பாலான ஆறுதலளிக்கும் சங்கீதங்கள் அநேகவற்றை இவர், நாடோடியாக வாழ்ந்த காலங்களிலுள்ள தனது கடினமான அனுபவங்களின்போது எழுதியுள்ளார். உண்மையைச் சொல்ல வேண்டுமெனில், இம்மனுஷனுக்கு வந்த அசாதாரணமான மற்றும் பலதரப்பட்ட அனுபவங்களும், சங்கீதத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றபடி, அந்த அனுபவங்களிலிருந்து வந்த படிப்பினைகளும், எல்லா யுகங்களிலும் காணப்படும் தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு ஆறுதலாகவும், ஆசீர்வாதமாகவும் காணப்படுகின்றது. பொதுவான ஒரு கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும்போது, தாவீதின் அனுபவங்களானது, பரலோக இராஜ்யத்திற்கென்று இதேபோன்று, ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டு வரும் சுவிசேஷயுக சபைக்கு ஒத்திருக்கின்றது. சந்தேகத்திற்கிடமின்றி இந்த ஒரு காரணத்தின் நிமித்தமாகவே தாவீதின் அனுபவங்கள், நம் அநேகருடைய இருதயங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளது.

தாவீது அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டது முதற்கொண்டு, இவர் இராஜ்யபாரத்தை ஸ்தாபிப்பதுவரையுள்ள இவரது நடக்கைகளுக்குறித்த பதிவுகளானது, இவர் தேவனிடத்தில் கொண்டிருந்த முழுமையான விசுவாசத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றது - அதாவது தன்னை அழைத்து, தன்னை அபிஷேகம்பண்ணினவர், தம்முடைய ஏற்றவேளையில், தன்னை அரியணையில் ஏற்றுவதற்கும், தன்னுடைய இராஜ்யபாரத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கும் வல்லமையுள்ளவராக இருக்கின்றார் என்று தேவனில் முழுமையாக நம்பிக்கைக் கொண்டிருந்தார். சவுல் தன்னைக் கொன்றுபோடத் தேடித் திரிந்தபோதும் கூட, சவுலை அப்புறப்படுத்து வதற்கோ, சவுலின் அதிகாரத்தை வலுவற்றதாக்குவதற்கோ தாவீது எவ்விதமான முயற்சிகளையும் எடுக்கவில்லை. சவுல் தூங்கிக்கொண்டிருந்தபோது, அவரைக் கொன்றுபோட தாவீதிற்கு வாய்ப்பு வந்தபோதிலும், கர்த்தர் அபிஷேகம்பண்ணின மனுஷன்மீது இவர் கை வைக்க மனதில்லாதிருந்தார். தேவன் வாக்களித்துள்ளவைகளை அவர் நிறைவேற்றவும் வல்லவராயிருக்கின்றார் என்பதை அறிந்தவராக, தாவீது தேவனுடைய ஏற்றவேளைக்காய்ப் பொறுமையோடு காத்திருக்க விரும்பினார்; சவுல் மரித்த பிற்பாடும் கூட, காலியாய் இருந்த அந்த ஸ்தானத்தினை இவர் உடனேபோய் உரிமைப்பாராட்டிடவில்லை, மாறாக கர்த்தருடைய வேளை வந்துள்ளதாவென, முதலாவது கர்த்தரிடம் விசாரித்தவராய்க் காணப்பட்டார்.

கர்த்தருடைய வேளை வந்தபோது, தாவீதும், இவர் குடும்பத்தாரும், இன்னும் இவரோடு இருந்த புருஷர்களும், அவர்களின் குடும்பத்தாரும் எப்ரோனுக்குப் போகும்படிக்குச் சொல்லப்பட்டது; இவர் ஆரவாரம் செய்து அங்குச் செல்லவில்லை அல்லது அங்குச் சென்றவுடன், இவர் தனது உரிமைகுறித்து உரிமைப்பாராட்டிக் கொள்ளவுமில்லை; மாறாக கர்த்தருடைய வழிகாட்டுதலுக்குரிய கூடுதல் விவரங்களுக்காக அமைதியாய்க் காத்திருந்தார். “அப்பொழுது யூதாவின் மனுஷர் வந்து அங்கே தாவீதை யூதா வம்சத்தாரின்மேல் இராஜாவாக அபிஷேகம்பண்ணினார்கள்” (2 சாமுயேல் 2:4); இப்படியாகத் தெய்வீக அபிஷேகத்திற்கு இசைவாக மாத்திரமல்லாமல், தேவனுடைய விருப்பத்திற்கும் இசைவாகக் காரியங்கள் நடைபெற்றன. இப்படியாகத் தெய்வீக நியமனத்தினால் மாத்திரமல்ல, ஜனங்களுடைய தெரிந்து கொள்ளுதலினாலும், தாவீதின் இராஜ்யபாரம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

இந்த எல்லாக் காரியங்களிலுள்ள தாவீதின் நடக்கையினையும், இவர் விஷயத்திலுள்ள தெய்வீக வழிநடத்துதல்களையும் பார்க்கையில், இந்த யுகத்திலுள்ள தேவனால் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்ட ஜனங்களாகிய சுவிசேஷயுக சபைக்கு ஆரோக்கியமான பாடங்கள் காணப்படுகின்றன. தேவனுடைய சுதந்தரர்களாகவும், இயேசு கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்திலும், மகிமையிலும், அவரோடு உடன்சுதந்தரர் களாகவும், தேவனுடைய ஆசாரியர்களாகவும், இராஜாக்களாகவும் இருக்கும்படிக்கு அவரால் அழைக்கப்பட்டவர்களாக மற்றும் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவர்களாக நாம் இருக்கின்றபடியால், இந்த உயர்த்தப்படுதலுக்குரிய கர்த்தருடைய ஏற்றவேளைக்காய்ப் பொறுமையோடு காத்திருப்பது நமக்குரிய காரியமாகும்; இதற்கிடையில் தாவீதைப்போன்று, எதிர்காலத்தில் நாம் பூமியின் குடிகள் அனைவரையும் ஆசீர்வதிப்பதற்கென்று பெற்றுக்கொள்ளப்போகின்ற அதிகாரமும், வல்லமையுமுள்ள ஸ்தானத்திற்கு நம்மைத் தகுதியுள்ளவர்களாக்கும்படிக்கு அவசியமாய் இருக்குமெனத் தேவன் தம்முடைய ஏற்பாட்டில் கண்டு அனுமதிக்கின்ற பயிற்சிகள் அனைத்தையும் நாமும் பொறுமையோடு சகித்துக்கொள்வோமாக.

அரியணைக்கு வந்தப் பிற்பாடுள்ள தாவீதின் நடக்கையானது, முன்பு அவரிடத்தில் காணப்பட்ட அதே ஞானத்துடனும், உயர் குணங்களுடனும் தான் காணப்பட்டது. இவர் மேற்கொண்ட ஞானமுள்ள மற்ற செய்கைகளில் ஒன்று, இவர் மரித்துப்போன தனது போட்டியாளனும், சத்துருவுமானவருக்கு நினைவுகூருதலாக அவருக்குக் கணம் செலுத்திய காரியமாகும்; இது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க காரியமாகும்; இதைப்போன்று முன்பு யாரும் செய்ததாகச் சரித்திரத்தின் பக்கங்களில் பதிவிடப்படவில்லை. பெலிஸ்தர்கள், சவுல் மற்றும் அவரது குமாரர்களின் சரீரங்களை அவமானத்திற்குள்ளாக்கியபோது, அந்தச் சரீரங்களை மீட்டு, நல்லமுறையில் யாபேஸ் பட்டணத்தார் அடக்கம்பண்ணினதன் காரணமாக, இவர்கள் பாராட்டின இரக்கத்திற்குத் தனது நன்றியுணர்வை வெளிப்படுத்தும்படியாக, தாவீது கீலேயாத் தேசத்து யாபேசின் புருஷர்களுக்குத் தூதுவர்களை அனுப்பிவைத்தார். சவுல் தங்களுக்கு முன்பு ஒரு காலத்தில் பாராட்டின இரக்கத்தை யாபேசின் புருஷர்கள் நினைவுகூர்ந்து, இப்படிச் செய்தார்கள் (1 சாமுயேல் 11:1-11). இவர்களை நோக்கி தாவீது: “கீலேயாத் தேசத்து யாபேசின் மனுஷரிடத்தில் ஸ்தானாபதிகளை அனுப்பி, நீங்கள் உங்கள் ஆண்டவனாகிய சவுலுக்கு இந்தத் தயவைச் செய்து, அவரை அடக்கம்பண்ணிப்படியினாலே, கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. கர்த்தர் உங்களைக் கிருபையும் உண்மையுமாய் நடத்துவாராக; நீங்கள் இந்தக் காரியத்தைச் செய்தபடியினால், நானும் இந்த நன்மைக்குத்தக்கதாக உங்களை நடத்துவேன்” என்று கூறினார். (2 சாமுயேல் 2:5-6)

ஓர் ஆற்றல் மிக்க போட்டியாளனும், கடுமையான சத்துருவானவனும் மரித்துப்போகையில், இதில் களிகூரும் ஒரு தீய மனதினின்று தாவீது எவ்வளவு வேறுபடுகின்றார். இப்படிக் களிகூருவதற்குப் பதிலாக, தாவீது சவுலினுடைய நல்ல குணங்களையெல்லாம் நினைத்துப்பார்க்கின்றார்; சவுலினுடைய கடைசி காலங்களில் அவர்மீது பொல்லாத ஆவி கடந்துவந்ததைக் குறித்தும், இதனால் சவுல் இத்தகைய பொல்லாத காரியங்களை நடப்பித்தார் என்பதுகுறித்தும் தாவீது புலம்பினார்; யோனத்தானுடைய அன்பு பற்றின நினைவுகளானது, தாவீதுக்கு எப்போதுமே விலையேறப்பெற்றவைகளாக இருந்தன. இப்படியாகத்தான் தாவீது தன் சத்துருவை ஜெயம்கொண்டார்.

இப்படியாகத் தாவீது யூதாவின் இராஜாவாக அங்கீகரிக்கப்பட்டபோதிலும், இஸ்ரவேலின் மற்றக் கோத்திரத்தார் தாவீதின்மீதான தெய்வீக அபிஷேகத்தினைப் பொருட்படுத்தாதவர்களாக, உயிர்ப்பிழைத்திருந்த சவுலின் மகனாகிய இஸ்போசேத்தைத் தங்கள் இராஜாவாக்கிக் கொண்டார்கள். இதற்கும் தாவீது எதிர்ப்பு எதுவும் தெரிவித்துப் போராடவில்லை; இவருக்குப் போட்டியாக வந்த அரசாட்சியின் விஷயங்களில், இவரது நடவடிக்கைகள் தற்காப்பு நடவடிக்கைகளாக மாத்திரம் இருந்ததே ஒழிய, ஆவேசமான வெறித்தனங்களாய் இருக்கவில்லை. பல்வேறு யுத்தங்களிலும், சண்டைகளிலும் இவரது படைகள் வெற்றிப்பெற்றவைகளாகவே காணப்பட்டன; இவரது பலமும், செல்வாக்கும் வளர்ந்தோங்கியது, இவருடைய எதிராளியின் பலம் குறைந்துகொண்டே இருந்தது. அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் மதத்தலைவர்கள், இருவரின் மத்தியிலும் (தாவீதிடம் காணப்பட்டதுபோன்று) பொறுமையின் ஆவியும், அதிகாரத்தைத் தாங்களாகவே எடுத்துக்கொள்ள மனமில்லாமையும் இருக்குமானால் நலமாயிருக்கும். தலைவர்கள்/ ஆளுபவர்கள் தங்களை ஜனங்கள்மீது திணிப்பதும், ஊழியஸ்தானத்தை நாடுவதும் - அதாவது அந்த ஊழியஸ்தானம் ஒரு மனுஷனைத் தேடிவருவதற்குப் பதிலாக, தாங்களாகவே ஊழிய ஸ்தானத்தைத் தேடிப்போவதுமே, தலைவர்கள் மத்தியில் பொதுவாக வழக்கமாய்க் காணப்படுகின்றது.

“கர்த்தர் இராஜரிகம் பண்ணுகிறார்; பூமி பூரிப்பாகி” எனும் ஆதார வசனமானது, தாவீதின் சிங்காசனத்தினுடைய நிஐமாகிய, அதாவது யேகோவா தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவராகிய நமது கர்த்தராம் “இயேசுவின்” இராஜ்யம் பூமியெங்கும் ஸ்தாபிக்கப்படும் அந்த ஆசீர்வாதமான காலங்கள் பற்றின தீர்க்கத்தரிசனமாய்க் காணப்படுகின்றது. அக்காலத்தில்தான் பூமி பூரிப்பாகும்; ஏனெனில் இராஜா நீதியோடு ஆளுகை செய்வார்; நீதியும், நியாயமும் அவரது சிங்காசனத்தினுடைய ஆதாரமாய்க் காணப்படும்.
